

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/143/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215224643
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1215224643.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Lýdie Noskovičovej a JUDr. Marty Šašinkovej, v právnej veci žalobcu I&R KONKURZY A REŠTRUKTURALIZÁCIE, k.s., Slánska 20A, Prešov, IČO: 36865265, správca konkurznej podstaty úpadcu DaK - stav., s.r.o. v konkurze, Jána Kostru 6348/49, 080 06 Ľubotice, IČO: 36 484 342, proti žalovanému EUBIRAC, a.s., Podunajská 23, 821 06 Bratislava, IČO: 35 683 066, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. CIMRÁK s.r.o., Štefánikova 7, 949 01 Nitra, IČO: 36 868 876, o zaplatenie 26.910,56 EUR s príslušenstvom a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 24Cb/284/2015-406 zo dňa 28.3.2019 jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II č.k. 24Cb/284/2015-406 zo dňa 28.3.2019 potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 26.910,56EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.651,20EUR odo dňa 29.12.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 816,-EUR odo dňa 26.2.2013 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.650,60EUR odo dňa 1.1.2013 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 5.739,60EUR odo dňa 20.12.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 16.342,61EUR odo dňa 13.12.2012 do zaplatenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 710,55 EUR odo dňa 2.11.2015 do zaplatenia, a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že mal súd za preukázané, že žalovaný si objednal u žalobcu objednávku zo dňa 10.9.2012 zn. IM/5058/2012, realizáciu stavebných prác na stavbách: „Rekonštrukcia a modernizácia centrálnych častí mesta Martin - Sever“, Nadstavba stážových miestností kliniky detí a dorastu pavilón č. 14 - Univerzitná nemocnica Martin“, „Rekonštrukcia budovy základnej opatrovateľskej služby v Michalovciach“ a „Modernizácia Polikliniky Sabinov, n.o. - strecha - vypratanie podkrovia strechy“ (ďalej len „objednávka“). Táto skutočnosť medzi stranami sporná nebola. V zmysle čl. 1 objednávky bol rozsah a druh vykonávanej práce určený a riadený príslušným stavbyvedúcim. Žalobca objednávku písomne potvrdil, čím došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o dielo podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka. Cenu za vykonané práce fakturoval žalobca žalovanému faktúrou č. 20120608 na sumu 1.651,20EUR so splatnosťou dňa 28.12.2012, faktúrou č. 20130026 na sumu 816,-EUR so splatnosťou dňa 25.2.2013, faktúrou č. 20120651 na sumu 1.650,60EUR so splatnosťou dňa 31.12.2012, faktúrou č. 20120575 na sumu 5.739,60EUR so splatnosťou dňa 19.12.2012. Žalovaný prevzal od žalobcu všetky práce ním vykonané s výnimkou prác fakturovaných faktúrou č. 20130026, v časti nároku ktorého bol tento medzi stranami sporný. V súvislosti s realizáciou diela „Modernizácia

Polikliniky Sabinov, n.o.“ žalobca uzatvoril dňa 10.10.2012 so žalovaným ako úspešným uchádzačom verejnej súťaže vyhlásenej v súlade so zákonom č. 25/2006 Z.z. verejným obstarávateľom Poliklinika Sabinov, n.o., IČO: 37 886 827 (ďalej len „investor“), samostatne zmluvou o dielo č. 936/2012-VV, na základe ktorej sa zaviazal zhotoviť pre žalovaného dielo za cenu 59.740,-EUR bez DPH. Zmluva o dielo bola modifikovaná dodatkom č. 1 zo dňa 14.11.2012. Za vykonané práce v mesiaci október 2012 bola žalovanému dňa 22.11.2012 fakturovaná cena v celkovej výške 17.053,16EUR s DPH, so splatnosťou faktúry č. 20120569 dňa 12.12.2012. Žalovaný zadržal z faktúry 5% (710,55EUR) na zabezpečenie prípadných väd a nedorobkov diela v súlade s čl. 4.3 zmluvy o dielo, no zvyšok fakturovanej sumy do dnešného dňa neuhradil. Tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporné. Zo zhodného skutkového tvrdenia strán sporu vyplynulo, že žalovaný nepopieral vznik nároku žalobcu na zaplatenie vyššie uvedených faktúr (okrem faktúry č. 20130026), avšak tieto si mal započítať so zmluvnou pokutou, ktorú si u žalovaného uplatnil z dôvodu nedodržania lehoty na odovzdanie stavebných prác zo strany žalovaného na inom diele, a to na diele „Rekonštrukcia podchodu budovy VŠA Prešov“. Táto skutočnosť bola medzi stranami sporná.

3. Súd prvej inštancie sa v prvom rade zaoberal nárokom žalobcu na zaplatenie faktúry č. 20130026, vystavenej dňa 1.2.2013 na sumu 816,-EUR so splatnosťou dňa 25.2.2013. Žalovaný tvrdil, že žalobca nepreukázal vykonanie stavebných prác v uvedenom rozsahu. Z vykonaného dokazovanie vyplynulo, že žalobca realizoval stavebné práce v mesiaci december 2012 (skutočnosť ktorú osvedčuje súpis vykonaných prác), za ktoré vystavil žalovanému riadnu faktúru. Túto skutočnosť potvrdzuje výpoveď svedka L. G., ktorý pracoval pre žalovaného na pozícii stavbyvedúci na stavbe „Nadstavba stážových miestností kliniky detí a dorastu pa.14 UNM Martin“. Na uvedenej stavbe bol prítomný v pracovné dni v pracovnom čase, pričom na stavbe sa pracovalo od 14.6.2012 do 20.12.2012. Okrem iného, skutočnosť, že žalobca vykonal stavebné práce pre žalovaného aj mesiaci december 2012 potvrdzuje podpis na dennej smenovke ďalšieho stavbyvedúceho, a to Jaroslava Kalinu. Na základe uvedeného bol súd toho názoru, že žalobca vykonal pre žalovaného stavebné práce na základe ktorých vystavil žalovanému faktúru č. 20130026 na sumu 816,-EUR. Žalovaný tak neuniesol v rámci svojej procesnej obrany bremeno dôkazu, a preto tomuto nemožno pričítať úspech o tejto časti nároku. Ak aj žalovaný tvrdil, že žalobca si nesplnil vzájomne dohodnuté podmienky ohľadne fakturácie, avšak tieto bližšie súdu nezrejmil, súd sa touto procesnou obranou žalovaného nemal dôvod zaoberať.

4. Ďalej súd sa v druhom rade zaoberal nárokom žalobcu na zaplatenie zvyšných faktúr, ktorých nárok síce žalovaný nepopieral, avšak tento si mal započítať na zmluvnú pokutu, ktorá mala vzniknúť z nedodržania termínu odovzdania stavebných prác na inom diele a to na stavbe: „Rekonštrukcia podchodu budovy VŠA Prešov“. V tejto súvislosti sa musel súd prejudiciálne zaoberať otázkou, či sa dostal žalobca do omeškania s odovzdaním stavebných prác žalovanému na stavbe „Rekonštrukcia podchodu budovy VŠA Prešov“ a dospel k záveru, že sa tak stať nemohlo z nasledujúcich dôvodov. Vzhľadom k tomu, že k odovzdaniu staveniska došlo namiesto pôvodného dňa 10.10.2011 až dňa 20.10.2011 a v období od 10.10.2012 do 21.2.2012 sa na stavbe nevykonávali žiadne stavebné práce (z dôvodu nepriaznivého počasia), súd mal za to, že lehota určená na dokončenie diela sa už za týchto okolností nemohla dodržať. Súd sa však ďalej stotožnil s tvrdením žalobcu, že nemohol dielo odovzdať do dňa 1.8.2012, nakoľko sa žalovaný s investorom diela dohodol na termíne ukončenia diela do 9.11.2012 (pričom malo ísť o práce navyiac, ktorých vykonanie bolo potrebné na dokončenie prác u žalobcu), z dôvodu, že práce realizované iným subdodávateľom neboli ukončené (osadenie parapetov bolo vykonané až dňa 28.11.2012 a dňa 29.11.2012) a že mu žalovaný dal v prípade uchytenia travertínového obkladu nevhodné pokyny (ktorý obklad bol tiež vykonaný až odo dňa 12.11.2012 do dňa 27.11.2012) z dôvodu chýbajúceho lešenia, na ktoré žalovaný upozorňoval investora, a ktorým si podmieňoval podpísanie dodatku k zmluve o dielo) a tiež z dôvodu, že odo dňa 10.10.2012 boli na predmetnej stavbe uskutočňované práce zazmluvnené u inej osoby, ktoré mali bezprostredný vplyv na práce vykonávané žalobcom (a preto žalobca nemohol plniť skôr). Ako uviedol svedok Ing. O. O., stavbyvedúci žalovaného na stavbe „Rekonštrukcia podchodu hl. budovy VŠA Prešov“, táto stavba bola rozdelená na viacero častí, a to konkrétne okná, vzduchotechnika, stavebná časť a elektroinštalácia. Na každú časť si žalovaný zazmluvnil iného subdodávateľa, pričom sám iba dozoroval priebeh stavby. Žalobca vykonával pre žalovaného murárske práce, a to murovanie priečok, realizáciu omietky, montáž travertínových platní a kazetového stropu, obklady sociálne zariadenia, podhlady, pričom žalobca, resp. jeho pracovníci sú v podstate tí poslední, ktorí odchádzajú z miestnosti, finišujú sa dokončovacie práce. Termín prác sa podľa svedka posunul z dôvodu navyiac prác, pričom riešilo sa len lešenie pre obklad z vonkajšej strany, ktorú potreboval žalobca. Na základe uvedeného mal

súd prvej inštancie za to, že stavebnú pripravenosť vo vzťahu k žalobcovi garantoval žalovaný ako objednávateľ a hlavný dodávateľ. Žalobca objektívne nemohol pokračovať v dohodnutých prácach bez lešenia (pre realizáciu travertínového obkladu), ktoré žalovaný zabezpečil až na základe dodatku k zmluve o dielo s investorom a bez toho, aby boli dokončené práce ostatných subdodávateľov. Z obsahu spisu vyplývalo, že dňa 24.1.2012 a dňa 12.11.2012 žalobca písomne upozornil žalovaného na prekážky v riadnom plnení dodávky z dôvodu, že práce realizované iným subdodávateľom neboli zatiaľ ukončené (osadenie parapetov a dverí) a na nezrovnalosť pokynov daných žalovaným. Dňa 30.11.2012 boli na stavbe uskutočnené práce v zmysle dodatku č. 1 a dňa 30.11.2012 došlo k reálnemu ukončeniu prác, čo potvrdzuje aj záznam z pracovného stretnutia žalovaného a žalobcu, ktoré sa konalo dňa 2.7.2013, a ktoré je súčasťou spisu. Z obsahu spisu je tiež zrejmé, že žalovaný opakovane upozorňoval investora, že bez predloženia realizačného projektu a doriešenia chýbajúcich položiek v rozpočte nemôže riadne a včas dokončiť viaceré práce vrátane tých, ktoré mal preňho vykonať žalobca a to tak, ako to vyplýva zo zápisov stavebného denníka zo dňa 3.11.2011, 20.3.2012, 7.8.2012, 31.8.2012, a 14.9.2012. Keďže samotný žalovaný bol v omeškaní s poskytnutím spolupôsobenia potrebného na to, aby žalobca plnil, žalobca sa s dodávkou prác nemohol omeškať. Splnenie povinnosti žalobcu dodať dielo včas bolo podmienené súčinnosťou zo strany žalovaného. Žalovaný mal vedomosť o udalostiach a činnostiach, ktoré ovplyvňujú stavebné práce a priebeh výstavby, avšak žalobcu o tom bezodkladne neinformoval a neposkytol mu ani potrebné spolupôsobenie (§ 370 ObZ). Tým sa žalovaný sám dostal do omeškania, ktoré vylučuje, aby sa s odovzdaním diela omeškal žalobca. V opačnom prípade by sa mohol každý objednávateľ (hlavný dodávateľ) „zbaviť“ svojej povinnosti zaplatiť zhotoviteľovi (svojmu subdodávateľovi) cenu za dielo vyfakturovaním zmluvnej pokuty za omeškanie s jeho odovzdaním, ktoré sám vyvolal neposkytnutím spolupôsobenia potrebného na splnenie záväzku. Nemožno opomenúť ani tú skutočnosť, že investor napriek tvrdenému omeškaniu žalobcu (a v konečnom dôsledku aj žalovaného ako hlavného dodávateľa) nevyvodil voči žalovanému žiadne sankcie za neplnenie zmluvy o dielo. Na základe uvedeného nemožno procesnej obrane žalovaného pričítať úspech.

5. Záverom súd prvej inštancie konštatoval, že splatnosť eventuálneho nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty nebola v objednávke stanovená. Súdna prax dospela pri obdobných nárokoch (pri ktorých splatnosť nie je vopred určená) k záveru, že pokiaľ žalobca nevyzval žalovaného, aby plnil v konkrétnej výške, je nevyhnutné považovať za deň splatnosti až deň nasledujúci po doručení žaloby na plnenie žalovanému. Žalovaný žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty za omeškanie s odovzdaním diela za obdobie od 29.9.2012 do 26.10.2012 nikdy nevyzval. Žalobcovi bolo dňa 22.8.2017 doručené nanajvýš podanie, ktorého obsahom je kompenzačná námietka. Za predpokladu, že toto podanie možno považovať v intenciách prezentovaného záveru za výzvu, nárok žalovaného na zaplatenie zmluvnej pokuty by sa mohol stať splatným najskôr dňa 23.8.2017. Až tento deň (23.8.2017) by sa pohľadávky strán mohli stretnúť a zaniknúť v rozsahu, v akom sa kryjú. Žalovaný však vykonal započítací úkon predčasne, podaním doručeným súdu dňa 11.8.2017 a žalobcovi dňa 22.8.2017. Proti splatným pohľadávkam žalobcu tak v rozpore s § 359 Občianskeho zákonníka, a teda neplatne, započítal svoju nesplatnú pohľadávku. Inter alia, v prejednávanej veci malo právo žalovaného na zaplatenie zmluvnej pokuty za posledný deň ním určeného omeškania vzniknúť dňa 26.10.2012 (prvým dňom omeškania mal byť deň 29.9.2012). V zmysle § 393 ods. 1 Obchodného zákonníka začala premlčacia doba plynúť pri zmluvnej pokute za deň 26.10.2012 týmto dňom a uplynula 26.10.2016. Právo žalovaného na zaplatenie zmluvnej pokuty sa tak premlčalo vo všeobecnej štvorročnej premlčacej dobe, plynúcej postupne za jednotlivé dni porušenia povinnosti (omeškania). Žalovaný uplatnil svoje právo na zaplatenie zmluvnej pokuty za obdobie od 29.9.2012 do 26.10.2012 až podaním zo dňa 11.8.2017 t.j. po takmer 8 mesiacoch odo dňa, keď došlo k premlčaniu práva na zaplatenie zmluvnej pokuty za posledný deň porušenia povinnosti. Na základe uvedeného nemožno procesnej obrane žalovaného pričítať úspech.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, pričom k bodu 59 rozsudku a k výsluchu svedka G. uviedol, že nebolo odpoveďou svedka jednoznačne preukázané, že by medzi dokončovacie práce patrili aj práce žalobcu uplatnené faktúrou č. 20130026. Ako bolo preukázané, svedok nebol kompetentný na pridelovanie práce právnomu predchodcovi žalobcu, preto nie je možné považovať jeho odpoveď na otázku č. 7 za potvrdenie, že v mesiaci sledovanou obdobia boli predmetné práce žalobcu vykonané. V opačnom prípade by bolo nutné konštatovať, že svedok si vo svojich vlastných odpovediach na položené otázky zjavne protirečí a tento rozpor jeho tvrdení nebol zo strany súdu odstránený, čím súd de facto založil svoje rozhodnutie na svedeckej výpovedi, ktorá sa v tejto podstatnej otázke vykonania prác žalobcom v decembri 2012 rozchádza. Ďalej uviedol, že žalobca v konaní nepredložil montážny denník, napriek tomu, že s ním evidentne disponuje, pretože v konaní predložil len jednu stranu z neho.

K bode č. 60 uviedol, že v rámci prejudiciálnej otázky, či sa mohol žalobca dostať do omeškania na stavbe „Rekonštrukcia podchodu budovy VŠA Prešov“, dospel súd k záveru, že žalobca sa nemohol dostať do omeškania, nakoľko toto omeškanie bolo spôsobené viacerými dôvodmi. Prvým dôvodom bolo podľa súdu neskoršie odovzdanie stavby žalobcovi a následné prerušenie prác pre zlé poveternostné podmienky. Na tomto mieste žalovaný zdôrazňuje, že tieto dve skutočnosti nikdy nepopieral, preto aj v rámci konania upravoval výšku zmluvnej pokuty podľa dátumov, kedy sa na stavbe nepracovalo. Zároveň je potrebné, ale poukázať na skutočnosť, že žalobca nikdy nepožiadaval žalovaného o posun termínu dokončenia stavby o dni, kedy na stavbe nepracoval. Žalobca nepreukázal v konaní, že práce iného subdodávateľa mu reálne bránili k vykonaniu jeho prác na stavbe. Podľa názoru žalovaného, vyriešenie tejto otázky je na odbornom posúdení, resp. znaleckom skúmaní, čo však v konaní realizované nebolo, preto uvedený argument súdu nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Ďalej uviedol, že stavebná pripravenosť samotného žalobcu pred nástupom na stavbu nebola na takej úrovni, aby mohol objednané práce vykonať. Skutočnosť, že žalobca upozorňoval žalovaného a ten ďalej investora na chýbajúce lešenie nie je pre konanie signifikantne podstatná, pretože chýbajúce lešenie mohlo byť vyriešené ešte pred samotným vznikom záväzkového vzťahu. Vychádzajúc z toho, žalobca nemohol garantovať žalovanému žiadnu stavebnú pripravenosť na realizáciu predmetných prác, pretože povinnosť byť po všetkých stránkach pripravený zrealizovať dohodnutý objem prác niesol výlučne žalobca, ktorý však svojou neodbornosťou pri študovaní cenovej ponuky a projektovej dokumentácie opomenul, že na tieto práce bude potrebovať aj lešenie, ktoré podľa jeho názoru nie je zahrnuté v ponuke. Opak je však pravdou, predmetné lešenie je v cenovej ponuke premietnuté do agregovanej položky spočívajúcej v montáži týchto travertínových plátí.

7. Žalovaný v odvolaní k bodu 61 poukázal na rozhodnutie tunajšieho súdu sp.zn. 8Co/315/2009 z 27.9.2011, v zmysle ktorého nastáva splatnosť zmluvnej pokuty (pre prípady, keď si zmluvné strany obligácie nedojednávajú moment splatnosti) momentom porušenia zmluvnej povinnosti, nakoľko sa od tohto momentu odvíja aj začiatok plynutia premlčacej doby. Logicky neprichádza do úvahy situácia, kedy by začala plynúť premlčacia doba skôr, ako by sa stal samotný záväzok splatným. Žalovaný si vo svojej kompenzačnej námietke však neuplatnil žiadne úroky z omeškania, preto bez ďalšieho možno považovať v tejto časti odôvodnenie súdu za nepreskúmateľné. Taktiež neobstojí ani nadväzujúci argument súdu, že žalovaný svoj kompenzačný úkon urobil po jeho premlčaní, a teda nie je možné priznať jeho procesnej obrane úspech. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že žalovaný nevzniesol kompenzačnú námietku, ako to uvádza súd. Žalovaný sice vo svojom odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že vznáša kompenzačnú námietku, avšak s ohľadom na ustanovenie čl. 11 ods.1 CSP: „Úkony strán sporu sa posudzujú s prihliadnutím na ich obsah.“, pretože týmto úkonom oznámil žalovaný súdu, že žalobcom uplatnené pohľadávky zanikli jednostrannými úkonmi - zápočtami, ktoré boli vykonané ešte pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu. Už v čase oznámenia zápočtov súdu bolo zrejmé, že záväzok žalovaného zanikol riadnymi zápočtami, preto jeho úkon prezentovaný v odpore nie je možné považovať za kompenzačnú námietku v pravom slova zmysle, resp. vzájomnú žalobu. Žalovaný v konaní preukázal, že zaslal žalobcovi jednostranný zápočet svojho nároku na zmluvnú pokutu proti pohľadávke žalobcu zo dňa 11.2.2013 (pozn. chybné uvedené dátum, z podacej pečiatky je zrejmé, že list bol expedovaný žalobcovmu predchodcovi dňa 7.2.2013), čo je podporené aj listom právneho predchodcu žalobcu zo dňa 8.2.2013, ktorým bol predmetný zápočet vrátený späť žalovanému. Vrátenie zápočtu zo strany žalobcu však nič nemení na tom, že žalovaný urobil svoj jednostranný právny úkon riadne, v rámci premlčacej lehoty svojho nároku, bol žalobcovi riadne doručený, a teda bol (a stále aj je) platný. Obdobne tomu bolo aj pri vykonaní ďalšieho zápočtu žalovaného zo dňa 28.12.2012. V sumáre, právny predchodca žalobcu bol o jednostranných úkonoch - zápočty- žalovaného riadne upovedomený, oba zápočty boli vykonané v rámci premlčacej lehoty a doposiaľ ich považuje žalovaný za platné. Na základe uvedeného navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

8. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, podľa ktorého stavbyvedúci L. G. podpisom záznamu z montážneho denníka za december 2012 jednoznačne potvrdil, že práce boli žalobcovi pridelené aj v mesiaci december 2012 a že žalobca tieto práce skutočne vykonal. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že uplatnený nárok na zaplatenie 816,-EUR s prísl. (fa. č. 20130026) je dôvodný. Žalovaný namieta neobjednanie lešenia, resp. jeho zahrnutie v agregovanej položke a okolnosti procesu cenotvorby (obdržanie slepého rozpočtu), prvýkrát až v odvolaní. Novoty v odvolacom konaní možno použiť, ak je splnená niektorá z podmienok taxatívne ustanovených v § 366 CSP. Z priebehu prvoinštančného konania vyplýva, že nedošlo k naplneniu ani jednej z nich. Na nové skutočnosti a dôkazy označené žalovaným v odvolaní tak v odvolacom konaní nemožno prihliadať. Napokon, ak mal

lešenie dodať žalobca, ako dodatočne tvrdí žalovaný, žalovaný mal trvať na splnení povinnosti zo strany žalobcu a nie uzatvárať dodatok s investorom, ktorého súčasťou bolo práve lešenie ako tzv. práce navyiac v hodnote 7.070,11EUR. Ani samotný žalovaný evidentne nerátal pri kontraktácii s investorom s tým, že má zabezpečiť aj lešenie. Splatnosť eventuálneho nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty nebola v objednávke stanovená. Ak čas plnenia nie je v zmluve určený, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie záväzku ihneď po uzavretí zmluvy a dlžník je povinný záväzok splniť bez zbytočného odkladu po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal (§ 340 ods. 2 ObZ). Ako žalobca argumentoval už vo vyjadrení zo dňa 21.9.2017, súdna prax dospela pri obdobných nárokoch, pri ktorých splatnosť nie je vopred určená (ako napr. nárok na náhradu škody alebo vydanie bezdôvodného obohatenia) k záveru, že pokiaľ žalobca nevyzval žalovaného, aby plnil v konkrétnej výške, je nevyhnutné považovať za deň splatnosti až deň nasledujúci po doručení žaloby na plnenie žalovanému. Žalobca súčasne podporne odkázal na konkrétne súdne rozhodnutia: R 27/1977, NS SR 1 Cdo 210/2005 (ZSP 37/2006), NS SR 3 Cdo 250/2014. Na zaplatenie zmluvnej pokuty za omeškanie s odovzdaním diela za obdobie od 29.9.2012 do 26.10.2012 žalovaný žalobcu nikdy nevyzval. Žalobcovi bolo dňa 22.8.2017 doručené nanajvýš podanie, ktorého obsahom je kompenzačná námietka. Za predpokladu, že toto podanie možno považovať v intenciách vyššie uvedeného za výzvu, nárok žalovaného na zaplatenie zmluvnej pokuty by sa mohol stať splatným najskôr dňa 23.8.2017. Až tento deň (23.8.2017) by sa pohľadávky strán mohli stretnúť a zaniknúť v rozsahu, v akom sa kryjú (pohľadávky žalobcu by sa samozrejme navýšili o úroky z omeškania vzniknuté do tohto dátumu). Žalovaný vykonal započítací úkon predčasne, podaním doručeným súdu dňa 11.8.2017 a žalobcovi dňa 22.8.2017. Proti splatným pohľadávkam žalobcu tak v rozpore s § 359 ObZ, a teda neplatne, započítal svoju nesplatnú pohľadávku. Odhliadnuc od toho, právo žalovaného sa premičalo. Žalobca navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

9. Žalovaný na vyjadrenie žalobcu k dodatku uzatvorenom medzi žalovaným a investorom, ktorého predmetom malo byť aj lešenie uviedol, že predmetný dodatok s vecou nesúvisí, pretože sa týka výlučne vzťahu žalovaný a investor, ktorý nie je predmetom konania. Taktiež skutočnosť, či investor vyvodil z dôvodu omeškania s dokončením diela nejaké sankcie voči žalovanému nie je relevantná pre toto konanie, pretože išlo o právo, nie o povinnosť investora vyvodiť zmluvne dojednané sankcie. Žalovaný sa v plnom rozsahu pridrižiava znenia odvolania.

10. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1, bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3, C.s.p. oznámený na úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave dňa 1.7.2020. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalovaného, vyjadrením žalobcu, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu proti rozsudku nie je možné vyhovieť.

11. Podľa § 387 ods. 1, C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2, C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako celého obsahu spisového materiálu a odvolania žalovaného dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, a vec i správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite, podrobne, logicky odôvodnil. Odvolací súd preto konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku v napadnutej časti a stotožňuje sa s dôvodmi v ňom uvedenými a v celom rozsahu na ne poukazuje. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu odvolací súd súhlasí so súdom prvej inštancie, že žalovaný v konaní nepreukázal, že uplatnený nárok na zaplatenie sumy 816,-EUR (fa. č. 20120026 nie je dôvodný). Vo zvyšnej časti uplatneného nároku dospel odvolací súd k názoru, že súd prvej inštancie vyčerpávajúco objasnil skutkový stav veci, obsiahlo, jasne a zrozumiteľne vysvetlil spôsob a právne posúdenie uplatneného nároku ako aj vznesenú námietku zániku záväzku z dôvodu započítania. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym a skutkovým posúdením podanej žaloby a v ďalšom odkazuje na podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku v ktorom súd prvej inštancie dal jasné odpovede na všetky sporné skutočnosti prejednávanej veci.

14. Odvolací súd je toho názoru, že v tomto prípade nie sú naplnené zákonné predpoklady pre novoty v odvolacom konaní v zmysle § 366 C.s.p., a preto neprihliadol na námietku žalovaného, a to neobjednanie lešenia, resp. jeho zahrnutie v agregovanej položke a okolnosti procesu cenotvorby. Novoty v odvolacom konaní možno použiť, ak je splnená niektorá z podmienok taxatívne ustanovených v § 366 C.s.p. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil.

15. Odvolací súd uvádza, že preskúmaním postupu v konaní pred súdom prvej inštancie a odvolaním napadnutého rozsudku bolo konštatované, že napadnutý rozsudok i v rovine odôvodnenia je koherentný so zákonnou úpravou správne aplikovanou a interpretovanou súdom prvej inštancie na zistený skutkový stav tak, ako vyplynul z dokazovania dostatočne vykonaného pre možnosť rozhodnutia vo veci samej. V napadnutom rozsudku pritom súd prvej inštancie poskytol odpoveď na všetky kľúčové otázky sporovej právnej veci, preto nebol priestor pre odvolací súd pre iný záver, v rámci odvolacieho konania limitovaného rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného, než aby napadnutý rozsudok ako vecne správne rozhodnutie, napriek odvolacím námietkam žalovaného, vyjadreným v odvolaní, potvrdil. Odvolací súd zvyrazňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (pozri napr. III. ÚS 209/04). Aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo svojej judikatúre zdôrazňuje, že čl. 6 ods. 1 Dohovoru zaväzuje súdy odôvodniť svoje rozhodnutia, ale nemožno ho chápať tak, že vyžaduje, aby na každý argument strany bola daná podrobná odpoveď. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia. Uvedené kritéria pre dostatočné odôvodnenie napadnutý rozsudok splnil.

16. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1, v spojení s ust. § 255 ods. 1, C.s.p. Úspešnému žalobcovi odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2, C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1, C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1, C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).